

بسم الله الرحمن الرحيم

پاسخ به اعلامیه ترامپ به زبان نه؛ بلکه باید با مشت داده شود!

(ترجمه)

خبر

به تاریخ ۲۲ دسامبر ۲۰۱۷م تمام احزاب سیاسی مالیزیا اختلافاتشان را کنار گذاشته و همبستگی شان را برای آزادی بیت المقدس با یک جمع بزرگ در مسجد پترا در پتراجایا اعلام کردند و برای حمایت این گردهمایی، رهبران مذهبی به شمول سران احزاب سیاسی با هم جمع شده بودند. نجیب، نخست وزیر مالیزیا در این گردهمایی با لحن تندی گفت: «ما در تصمیم خود قاطع خواهیم بود، تعهدی را که برای دفاع از فلسطینیان داده‌ایم و تعهدی را که برای دوباره برگشتاندن بیت المقدس کرده‌ایم، به آن استوار هستیم. اگر من حتی دو پارچه هم شوم و یک پارچه گوشت من باقی بماند، به تعهد خود استوار می‌باشم.»

این دومین نشست است که توسط حکومت این کشور برای همبستگی با مسلمانان جهان که از اعلام بیت المقدس به عنوان مرکز دولت یهود اذیت گردیده‌اند، راه اندازی شده است. در ماه دسامبر ۲۰۱۷م نجیب عین گردهمایی را برای حمایت از مسلمانان روهینگایی به راه انداخته بود.

تبصره

یک شخص منتقد که چنین رویدادها را مشاهده می‌کند، هرگز چیزی از دستش ساخته نیست؛ پس سؤال این است که چرا چنین تجمعاتی توسط اهل قدرت راه اندازی می‌شود، در حالی که در ساحة عمل چیزی از دستشان ساخته نیست؟ زمانی که در مورد مسلمانان روهینگیا تجمع مردمی دایر گردید، نجیب به لحن شدیدی گفت: «من چشم‌ها و دهن خود را بسته کرده نمی‌توانم؛ بلکه به مبارزه خود تا زمانی ادامه خواهم داد تا مطمئن شوم که مسلمانان روهینگیا در امن باشند.»

قضایایی؛ هم‌چو: آزار و اذیت مسلمانان میانمار و موضوع بیت المقدس و فلسطین، در کل با دادن شعارهای لفظی توسط سیاست‌مداران نمی‌تواند مشکلات مسلمانان را حل کند؛ چون تا امروز شکنجه مسلمانان میانمار ادامه دارد. توافق میان

کشورهای میانمار و بنگله‌دیش در مورد بازگشت مهاجران روهینگیا به خانه‌های‌شان، هنوز حل نگردیده و تلاش دارند، به جامعه جهانی نشان بدهند که کار واقعی صورت گرفته است.

زمانی که ترامپ بیت‌المقدس را به عنوان مرکز دولت یهود اعلام کرد، رهبران مسلمانان به شمول نجیب در جلسه استانبول اشتراک کردند و شعارهای لفظی زیادی را سر دادند؛ اما در ساحة عمل آب از آب تکان نخورد. بنابر این، شخص دانا و عاقل بسیار به وضاحت درک می‌کند، چنین تجمعاتی که توسط حکومت طراحی می‌شود، قطعاً برای اغوای مردم مالیزیا می‌باشد، تا نشان دهند که در زمینه، گویا اقدام جدی کرده‌اند.

هرچند این اقدام حکومت یک واقعیتی است که نمی‌تواند به مشکل بیت‌المقدس یا فلسطین پایان دهد؛ اما وظیفه دولت این است که به خاطر آزادسازی بیت‌المقدس از زیر چنگال یهود، جهاد در راه الله سبحانه و تعالی را اعلام کند؛ نه این که برای آزادی آن تظاهرات را راه‌اندازی نماید؛ چون به یک امتی که قدرت زیادی ندارد، راه‌اندازی تظاهرات مناسب است؛ اما برای حکومتی که از قدرت کافی برخوردار است، باید ارتش خود را بسیج نموده و به زور اقدام نماید؛ نه این که تظاهرات راه‌اندازی نموده و آن را فقط به الفاظ تقبیح کند.

تمام رهبران امت با وجود الفاظ آتشین‌شان، خودشان را به راه‌حل دو کشوری، سرحداتی که در سال ۱۹۶۷م توسط استعمار تعیین گردید و تعیین مسکن یهود و تأسیس دولت غیرقانونی آن در سرزمین فلسطین، مشغول کرده‌اند، که این در واقع خیانت بزرگ به اسلام و امت مسلمه است. تمام سرزمین‌های اسلامی به شمول مالیزیا؛ حتی جرئت اخراج سفیر امریکا را از سرزمین‌های‌شان نداشته‌اند؛ حتی امر بدتر این که: ترکیه اعلام کرد که روابط اقتصادی‌اش را با دولت یهود در سال جاری بهبود خواهد بخشید.

بیت‌المقدس هیچ‌گاه با ساختن پارچه‌های تمثیلی و الفاظ حکام فعلی سرزمین‌های اسلامی آزاد نخواهد گردید؛ بلکه این سرزمین مقدس تنها با جهاد آزاد می‌گردد. حکام مسلمانان باید ارتش سرزمین‌های‌شان را به جهاد در فلسطین بسیج کنند تا بیت‌المقدس را از چنگ و سلطه یهود که توسط امریکا حمایت می‌گردد، آزاد سازند.

به هر صورت، اگر به جواب فعلی حکام مسلمانان در مورد قضیه فلسطین نگاه عمیقی صورت گیرد، توقع نمی‌رود که آنان علیه دولت یهود جهاد را اعلام کنند؛ بلکه تنها این خلافت اسلامی است که علیه یهود جهاد اعلام می‌کند. کار برای تأسیس خلافت بر هر مسلمان فرض است و خلافت عنقریب است که تأسیس گردد و جهاد فی سبیل‌الله توسط خلافت برای آزادی بیت‌المقدس اعلام خواهد گردید؛ همان‌گونه که عمر بن خطاب رضی الله عنه و صلاح الدین ایوبی رحمة الله علیه در گذشته اعلام کردند.

نویسنده: داکتر محمد

برای دفتر مرکزی مطبوعاتی حزب التحریر

۱۰ ربیع الثانی ۱۴۳۹ هـ.ق

۲۳ دسمبر ۲۰۱۷ م